"मीठे बच्चे– तिमीले बाबाको कर्तव्य र गुण सहित बाबालाई याद गर्नु पर्छ, यादबाट नै तिमी विकर्माजित बन्छौ, विकारको मैला भस्म हुन्छ।"

प्रश्नः– ज्ञानको धारणा कुन बच्चाहरूलाई धेरै सहज हुन सक्छ?

उत्तरः– १) जसमा कुनै पनि पुराना उल्टो-सुल्टो संस्कार छैन, जसको बुद्धि यादबाट शुद्ध भएको हुन्छ, उनीहरूलाई ज्ञानको राम्रो धारणा हुन्छ। २) पवित्र बुद्धिमा नै अविनाशी ज्ञान रत्न रहन सक्छ। ३) भोजन धेरै शुद्ध हुनु पर्छ। बाबालाई स्वीकार गरेर खानाले पनि ज्ञानको धारणा राम्रो हुन्छ। ज्ञानको धारणा गर्दै-गर्दै तिमी मुरलीधर बन्छौ।

गीतः– तुम्हारे बुलाने को जी चाहता है....

ओम् शान्ति। आत्माले परमात्मालाई बोलाउँछ। केवल आत्मा भन्यौ भने भन्नेछन् आत्मा त वाणीभन्दा पर छ, त्यसैले भनिन्छ जीवात्माले परमात्मालाई बोलाउँछ। भक्तको बुद्धि परमात्माको बारेमा सोच्दा कहाँ-कहाँ जान्छ। मनुष्यहरू केही पनि बुझ्दैनन् किनकि उनीहरू सम्झन्छन् परमात्मा सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। त्यसैले उनीहरूको बुद्धि यता-उता जान्छ। सर्वव्यापी सम्झनाले नै भन्दछन्– सबै भगवानका रूप हुन्। बोलाउँछन् तर बुद्धिमा लक्ष्य हुँदैन, त्यसैले परमपिता परमात्मातिर बुद्धि जाँदैन। कुनै पनि जीवात्माको बुद्धिमा यो आउँदैन– हामी त्यस ज्योतिर्लिङ्गम्लाई किन याद गर्छौं? उहाँले हामीलाई के दिनुहुन्छ जसले गर्दा हामी उहाँलाई याद गर्छौं? कसैले धेरै राम्रो कुरा दिएर जान्छन् भने उनको याद गरिन्छ। उनको याद जीवनभर रहन्छ। कसैले पाई पैसा दियो भने त्यो त लेन-देन चल्दै रहन्छ। तर, मानौं कोही गरिब छ, उसलाई कसैले घर बनाएर दियो अथवा उसको छोरीको विवाह गर्दा कसैले मद्दत गऱ्यो भने सारा उमेर उसको याद रहन्छ। उसको नाम रूपको याद रहन्छ। फलानोले हामीलाई घर बनाएर दिएको थियो। यहाँ पनि तिमी बच्चाहरू सम्झन्छौ बाबाले हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ। मनुष्यहरूलाई त न आत्माको न परमात्माको नै ज्ञान छ। आत्मा छ नै सूक्ष्मभन्दा सूक्ष्म जसको बारेमा थाहा पाउन सकिदैन। कहिले शरीरभित्र प्रवेश गर्छ, फेरि कहिले निस्कन्छ, धेरै रहस्यमय कुरा छ। आत्माको साक्षात्कार पनि दिव्य दृष्टिबाट मात्र गर्न र देख्न सकिन्छ। उनीहरूले त ब्रह्म भन्छन् भने ब्रह्मको पनि साक्षात्कार हुनु पर्छ। अखण्ड प्रकाश नै प्रकाश देखिन्छ। ब्रह्म तत्त्व त अवश्य पनि धेरै उज्यालो देखिन्छ। तर परमात्मा त त्यो चीज होइन जसलाई मानिसहरूले सम्झेका छन्। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा पहिले लिङ्गको रूप रहन्थ्यो। अहिले बुद्धिमा उहाँ तारा हुनुहुन्छ भन्ने छ। आत्माको पनि त्यही रूप छ, अर्को कुनै चीज हुन सक्तैन। परमात्मा पनि त्यही बिन्दु हो। लक्ष्मी-नारायणको यति धेरै महिमा छ, उनीहरूमा के सुन्दरता छ? आत्मा र शरीर दुवै सतोप्रधान पवित्र छ। हर्षितमुख छन्, गोरा छन्। आत्मा त धेरै सूक्ष्म चीज हो। सम्झाइन्छ, जब आत्मा मैलो बन्छ तब प्रकाश कम हुन्छ। यो लाइट कम र अधिकको पनि अति सूक्ष्म कुरा छ। हामी दीपकको उदाहरण दिन्छौ तर आत्मा त्यो भन्दा पनि सानो तारा हो। साक्षात्कार हुन्छ तर देख्यो गयो। अब तिमीहरू बाबाको सुमिरण गर्छौं। बाबाले आफ्नो रूप बताउनु भएको छ। तिमीहरू जान्दछौ– शिवबाबालाई याद गर्नाले विकर्म विनाश हुन्छ। हुन त अरू मनुष्यहरूले पनि शिवलाई याद गर्छन् तर यस ज्ञानको आधारबाट गर्दैनन्। उनीहरू जान्दैनन्। नजान्नाको कारणले नै विकर्म विनाश हुँदैन। उनीहरू यो पनि जान्दैनन्– हामीले योग लगायां भने विकर्माजित बन्ने छौं। ठीक छ, पछि के हुन्छ? यो पनि जान्दैनन्,

तिमीहरूलाई बाबाले सम्झाउनुहुन्छ, योगबाट तिमीहरू विकर्माजित बन्छौ। ५ विकारको मैला भस्म हुन्छ। सम्झाइसकेपछि धेरै खुशीले याद गर्नेछन्। उनीहरूले बाबालाई याद गर्नाले विकर्म विनाश हुन्छ भन्ने कुरा जान्दैनन्। अहिले बाबाले ज्ञान दिनुहुन्छ। बाँकी मनुष्य त छन् नै अन्ध-श्रद्धामा जसबाट भक्तिमार्गमा अल्पकालको सुख मिल्छ।

अहिले उहाँलाई यहाँ बोलाउँछन्, तिमीहरू जान्दछौ– बोलाउनु पर्ने आवश्यकता नै छैन। जबकि परमात्मालाई जान्दैनन् भने कसरी बोलाउने? जसलाई याद गरिन्छ, उनको महत्त्व, कर्तव्य र गुणहरूको बारेमा जान्नु पर्छ। परमात्माको पहिचान कसैलाई पनि छैन। त्यसैले जन्म-जन्मान्तर के के गर्दै आएका छन्, केही पनि जान्दैनन्। अहिले बाबाले बसेर सम्झाउनुहुन्छ। गीतामा पनि भनिन्छ– बाबा हजुर आएर ज्ञान सुनाउनुहोस् तब हामी सुनेर अरूलाई सुनाउनेछौं। जसरी शास्त्रमा सत्य त आँटामा नून जति छ, त्यस्तै भक्ति मार्गका गीतहरूमा पनि धेरथोर सत्य छ। यो गीत बाबाको महिमाको बारेमा छ। बाबालाई बोलाउँछन्– हजुर आएर हामीलाई सुनाउनुहोस् तब हामी अरूलाई सुनाउनेछौं। आएर हामीलाई राजयोग सिकाउनुहोस् फेरि हामी मुरलीधर बन्नेछौं। मुरलीधरलाई ज्ञानी तु आत्मा भनिन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ– बाबा त हुनुहुन्छ नै निराकार फेरि उहाँ कसरी आउनुहुन्छ? अहिले सम्झेका छौ– आत्मा परमधामबाट आउँछ। सुरु-सुरुमा गर्भमा जानु पर्छ। जीवका आत्माहरू सबैले बाबालाई याद गर्छन्। तर पनि उहाँको कर्तव्यको बारेमा केही पनि जान्दैनन्। त्यसैले उहाँलाई बोलाउदै रहन्छन्, तर उहाँ आउनु हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ– म आफ्नो पूरा समयमा आउँछु, जब संगमयुग सुरु हुन्छ। संगमयुग कहिले आउँछ? जब रात पूरा भएर दिन हुन थाल्छ। संगमयुग आयो भने बाबा फेरि आउनुहुन्छ। संगमयुगमा नै बाबा बसेर पढाउनुहुन्छ। यी सबै कुरा तिमी ब्राह्मण बच्चाहरूले नै जान्दछौ। बाबा सम्मुख बसेर सम्झाउनुहुन्छ– म निराकार कसरी आउँछु त? यो त कहिले पनि कसैले ख्याल गर्दैनन्। यदि कलियुगको अन्तमा आउनु भएको थियो भने फेरि पनि आउनुहुन्छ। कलियुगको अन्त र सत्ययुगको आदिको संगमयुगमा आउनुहुन्छ। अवश्य केही राम्रो कार्य गर्नको लागि आउनुहुन्छ। अवश्य सृष्टिलाई पावन बनाउन आउनुहुन्छ, तब भन्दछन्– अब आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना गर्न आउनुहुन्छ। कसरी आउनुहुन्छ? यो कुरा कसैले पनि जान्दैनन्। बाबा आएर प्रजा रच्नु पर्छ वा राजयोग सिकाउनु पर्छ भने कसलाई सिकाउनुहुन्छ? सत्ययुगको आदिमा त देवता वर्ण छ। यसभन्दा पहिले ब्राह्मण वर्ण छ। त्यसैले अवश्य ब्रह्मा तनमा आएर ब्राह्मण वर्ण रच्नु पर्छ। ब्रह्मालाई भनिन्छ प्रजापिता ब्रह्मा। अब ती ब्रह्मा कहाँबाट आउँछन्? के सूक्ष्म वतनबाट उत्रेर आउँछन्? जसरी देखाइन्छ, विष्णु अवतरण माथिबाट गरुडमा सवारी भएर आउँछन्। अब विष्णु त यहाँ आउनुपर्दैन। विष्णुका दुई रूप लक्ष्मी-नारायण जो छन् उनीहरूले पनि यहाँ यस पढाइबाट त्यो पद पाएका हुन्। विष्णुका दुई रूप लक्ष्मी-नारायणले नै पालना गर्छन्। तर त्यसरी कुनै गरुडमा उत्रेर आउँदैनन्। फेरि त्यहाँ पनि लक्ष्मी-नारायणका आत्मा सँग-सँगै आउँदैनन्। पहिले नारायणको आत्मा आउँछ पछि लक्ष्मीको आउने छ। जब स्वयंवर गर्ने छन् तब विष्णु युगल रूप कहलाउने छन्। राधा-कृष्ण अवश्य विष्णुका दुई रूप हुन्। सानो हुँदाको रूप पनि देखाउनु पर्छ। यो कुरा अरू कसैले जान्दैनन्। बाबाले बसेर सम्झाउनुहुन्छ– जब यो पहिलो नम्बरले ८४ जन्म पूरा गर्छ तब मैले यिनमा नै आएर फेरि यिनलाई नै पहिलो नम्बरको बनाउनु पर्छ। ८४ जन्म भोगेर अवश्य वृद्ध अवस्था प्राप्त गरेको होलान् तब उनको नाम राखिएको छ– ब्रह्मा। यिनमा प्रवेश गरेको छु।

अहिले तिमी बच्चाहरू सम्झन्छौ– मनुष्य सृष्टि कहिले र कसरी रच्नुहुन्छ। यस कुराको अरू कुनै मनुष्यलाई पनि ज्ञान हुन सक्तैन। मनुष्यले कुनै राम्रो र नयाँ चीजको आविष्कार गर्छन् भने सरकारको सम्मुख जान्छन् फेरि सरकारले त्यसलाई वृद्धि गर्नमा मद्दत गर्छ। यो ज्ञान पनि यस्तै हो। पहिले-पहिले बाबा आउनुभयो, यिनमा प्रवेश गर्नुभयो यिनमा बसेर ज्ञान दिनुभयो। पहिले थोरै मात्र थियो अब वृद्धि हुँदै गएको छ। कति रहस्यमय कुरा तिमीहरू सुनिरहेका छौ। पहिले सतही ज्ञान थियो अब सूक्ष्म मिल्दै जान्छ। तर आत्मामा पुराना उल्टो-सुल्टो भक्तिका संस्कार जो छन् ती सबै निस्केपछि मात्र ज्ञानको धारणा हुन्छ। योग भयो भने विकर्म विनाश हुँदै जान्छ र बुद्धि शुद्ध हुँदै जान्छ। पहिले अलिकति ज्ञान सुन्दा पनि कति नशा चढ्यो र भागेर आए। फेरि कतिले त छोडेर पनि गए। मायाले पनि हैरान गरिदिन्छ। अब ब्रह्माका बच्चा ती भए ब्रह्माकुमार र कुमारीहरू। यो पूर्ण रीतिले सम्झाउनु पर्छ। नत्र मनुष्यहरू डराउँछन्। अब बाबाले त अवश्य ब्रह्माको शरीर लिनु पर्छ। त्यो पनि ठूलो हुनु पर्छ। सानो बच्चामा कहाँ प्रवेश गर्नुहुन्छ र? भन्नुहुन्छ– धेरै जन्मको अन्तिम जन्मको पनि अन्त्यमा म आउँछु। यिनले धेरै शास्त्र पढेका छन्, गुरु गरेका छन्। त्यसैले अनुभवी छन्। बाबा भन्नुहुन्छ– म यिनको वृद्ध अवस्थामा आउँछु। शास्त्र आदि पढेका छन् तब त सम्झाउन सक्छन्। अब तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ– कसरी बाबा आउनुहुन्छ र आएर मनुष्यबाट देवता बनाउनुहुन्छ। अर्थात् पुरानो दुनियाँलाई नयाँ बनाउनुहुन्छ। तिमीहरूलाई अहिले नयाँ बनाउँदै हुनुहुन्छ। यस पुरानो तनमा राजयोग सिकेर फेरि सत्ययुगी नयाँ शरीर गएर लिने छन्। फेरि देवी-देवता कहलाउने छन्। त्यहाँ माया हुँदैन। हामी ब्रह्माकुमार कुमारीहरू हौ भनेर तिमीले सम्झाउन सक्छौ। ब्रह्मालाई प्रजापिता भनिन्छ। यो त सबैले मान्दछन्– भगवानले ब्रह्मा सरस्वती (आदम-बीबी) द्वारा रचना रच्नु भएको थियो। गीतामा भनिन्छ– म राजाहरूको राजा बनाउँछु। शूद्रबाट ब्राह्मण बनाएर अमृत पिलाएर असुरबाट देवता बनाउँछु। हुन त यो लेखिएको छ तर पहिला शूद्र वर्णबाट ब्राह्मण वर्णमा ल्याउनुहुन्छ, तब तिमीहरू सम्झाउन सक्छौ हामी ब्रह्माकुमार, कुमारी हौं। ब्रह्मा हुनुहुन्छ प्रजापिता। वास्तवमा ब्रह्माका सन्तान तिमीहरू पनि हौ, ब्राह्मणको सुरुवात संगमबाट हुन्छ। ब्रह्माद्वारा हामी ब्राह्मणहरू पढ्दछौं। रुद्र ज्ञान यज्ञको सम्हाल गर्छौं। हामी आफूमा भएका विकारको आहुति दिन्छौ। यज्ञमा सबै कुरा स्वाहा गरिन्छ। त्यसैले हामी रुद्र ज्ञान यज्ञमा अरू कुनै फोहर-मैला त राख्दैंनौं, आफ्ना पापहरू स्वाहा गर्छौं। कुनै आगो आदि त बालिदैन। न कुनै आवाज आदि नै गरिन्छ। उनीहरू त कति धेरै आवाज गर्छन्– स्वाहा, स्वाहा...। हामी त योगमा रहन्छौ, कुनै आवाज हुँदैन। मौन। योग अग्निबाट पाप भष्म हुन्छ। यस रुद्र ज्ञान यज्ञमा हामी योग अग्निबाट आफूमा भएका ५ विकारहरूलाई स्वाहा गर्छौं, तब पाप भष्म हुन जान्छ। ब्रह्माकी पुत्री सरस्वतीको गायन छ जसलाई जगदम्बा भनिन्छ तिनबाट सबै मनोकामनाहरू पूर्ण हुन्छन्। यी अम्बा फेरि लक्ष्मी बन्नेछिन्।

बच्चाहरूलाई प्वाइन्ट त धेरै सम्झाइन्छ, धारणा पनि हुनुपर्‍यो। धारणा तब हुन्छ जब योगमा रहेर विकर्म विनाश गरिन्छ। बुद्धि पवित्र भएन भने अविनाशी ज्ञान रत्न अडिन सक्तैन। तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ, पहिले भोग लगाएर अनि मात्र खानु पर्छ किनकि उहाँले नै यो सबै दिनु भएको हो। त्यसैले पहिले उहाँलाई याद गरेर भोग लगाउनु पर्छ, आह्वान गर्नु पर्छ। फेरि साथमा भए जसरी खानु पर्छ। बाबा त सम्पूर्ण पवित्र हुनुहुन्छ। हामी त अपवित्र छौं। हामी यादमा रहन्छौं भने के बाबा हामी सँग बसेर खान सक्नुहुन्छ त? हामी आफूलाई सम्पूर्ण पवित्र त भन्न सक्तैनौं। तब हामी अपवित्रहरूको साथमा उहाँले खानुहुन्छ? केवल वास्ना

लिनुहुन्छ। वास्ना लिनुलाई खाएको त भनिदैन। सुगन्ध त लिनुहुन्छ। हो, कोई ७५ प्रतिशत धारणा गर्ने असल बच्चाहरूले भोजन बनाएर बाबालाई ख्वाए भने वास्ना लायक पनि हुन्छ, किनकि बाबा हुनुहुन्छ एकदम शुद्ध। उहाँले हामी पतितको साथमा खानु, यो नियम छैन। उहाँले वास्ना लिन सक्नुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ– म वास्ना पनि किन लिऊँ? म त निष्कामी हुँ। वास्ना लिनको लागि पनि म सँग कामना छैन। म १०० प्रतिशत निष्कामी हुँ। भोग माथि (वतन) जान्छ, बहुरूपी बसेर देवताहरूलाई खुवाउनु हुन्छ। देवताहरू चाहन्छन्– हामीलाई ब्रह्मा-भोजन मिलोस्। त्यसैले बाबा मम्मा र फेरि माथिबाट देवताहरूको आत्मा आउँछन्,, तिनीहरू बसेर खान्छन्। फेरि पनि रुचिले तब खान्छन् जब पकाउनेहरू योगी हुन्छन्। देवताहरू पनि ब्रह्मा भोजनको महिमा गर्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ– म आएको छु, तिम्रो सेवा गर्न। म त तिम्रो पूरा निष्कामी सेवक हुँ। तिमीले ३६ प्रकार त के १०८ प्रकारकै भोग लगाए पनि, भक्तहरूले नै भोग लगाउँछौ भक्तहरूले नै बाँडेर खान्छौ। भगवान निष्कामी हुनुहुन्छ भने पनि स्वीकार (अफर) गराउनु पर्छ। ठूला राजाहरू कहिले पनि हातमा लिंदैनन्, उनीहरूमा पनि किसिम-किसिमका हुन्छन्। कसैले लिन पनि सक्छन्। बाबाको राजा आदि सँग सम्बन्ध रहेको थियो नि। त्यसैले हामी बाबालाई भोग लगाउँछौं, कामना छ, हामी बाबा सँग विश्वको मालिक बन्नको लागि राजाई प्राप्त गरौं। उहाँ त दाता हुनुहुन्छ। यी सारा सूक्ष्म कुरा हुन्, भोग कतै लिएर जाँदैनन्। यहाँ नै बसेर वैकुण्ठको साक्षात्कार गर्छन्। यहाँ भएर पनि मानौं हराउँछन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:–

१) बाबा निष्कामी हुनुहुन्छ तापनि भोजनको भोग अवश्य लगाउनु पर्छ, धेरै शुद्ध सँग भोजन बनाएर बाबाको साथमा बसेर खानु पर्छ।

२) यस रुद्र यज्ञमा योगबलद्वारा आफ्ना पाप भष्म गर्नु छ। आवाजमा आउनु छैन, मौनमा रहनु पर्छ। बुद्धिलाई योगबलद्वारा पवित्र बनाउनु छ।

वरदान:– अधिकारीपनको आसनमा स्थित रहेर सहजयोगी जीवनको अनुभव गर्ने महान आत्मा भव

जसरी स्पीकरको सीट सहज नै लिन्छौ, त्यसैगरी अब सर्व अनुभवहरूको अधिकारपनको आसन लेऊ। अधिकारपनको आसनमा सदा स्थित रह्यौ भने सहजयोगी, सदाको योगी, स्वत: योगी बन्छौ। यस्तो अधिकारीको अगाडि माया झुक्छ नकि झुकाउँछ। जस्तै हदको अधिकारी विशेष व्यक्तिहरूको अगाडि सबै झुक्छन्। अधिकारीको महानताले सबैलाई झुकाउँछ। यसैगरी तिमी महान् आत्माहरू अनुभवहरूको अधिकारमा रह्यौ भने सबै आफैं झुक्छन्।

स्लोगन:– सदा खुशी रहनु, खुशीको खजाना बाँड्नु र सबैमा खुशीको लहर फैलाउनु– यही श्रेष्ठ सेवा हो।